

Официален вестник на Европейския съюз

С 338

Издание
на български език

Информация и известия

Година 64
23 август 2021 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

2021/С 338/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2021/С 338/02 Дело C-428/19: Решение на Съда (първи състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Унгария) — OL, PM, RO/Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt. (Преюдициално запитване — Директива 96/71/ЕО — Член 1, параграф 1, член 3 и член 5 — Командиране на работници в рамките на предоставянето на услуги — Водачи на превозни средства за международни автомобилни превози — Спазване на минималните ставки на заплащане в държавата на командироване — Дневна надбавка — Регламент (ЕО) № 561/2006 — Член 10 — Възнаграждение, предоставяно на работниците според изразходваното гориво) 2

2021/С 338/03 Дело C-695/19: Решение на Съда (четвърти състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — Rádio Popular — Electrodomésticos, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Случаи на освобождаване — Член 135, параграф 1, буква а) — Понятие за застрахователни сделки и за свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти — Член 174, параграф 2 — Право на приспадане — Пропорционално приспадане — Удължаване на гаранцията на домакински електроуреди и други стоки в областта на информатиката и телекомуникациите — Понятие за финансови сделки) 3

BG

2021/C 338/04	Дело C-830/19: Решение на Съда (първи състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Namur — Белгия) — C.J./Région wallonne (Преюдициално запитване — Земеделие — Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) — Регламент (ЕС) № 1305/2013 — Делегиран регламент (ЕС) № 807/2014 — Установяване на млади земеделски стопани — Развитие на земеделските стопанства — Помощ при стартиране на предприятие за млади земеделски стопани — Условия за достъп — Еквивалентност — Установяване не като единствен ръководител на стопанство — Горни прагове — Определяне — Критерии — Стандартен производствен обем на земеделското стопанство)	4
2021/C 338/05	Дело C-937/19: Решение на Съда (осми състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Köln — Германия) — КА (Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 1072/2009 — Член 1, параграф 5, буква г) — Член 8 — Международен автомобилен превоз на товари от една до друга държава членка — Каботажни превози, извършени непосредствено след този международен превоз на територията на последната държава членка — Ограничения — Изискване за лиценз на Общността и евентуално за разрешение за превоз — Изключения — Каботажни превози, извършени непосредствено след международен превоз за собствена сметка — Условия)	4
2021/C 338/06	Дело C-71/20: Решение на Съда (четвърти състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — наказателно производство срещу VAS Shipping ApS (Преюдициално запитване — Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС — Свобода на установяване — Национална правна уредба, която изисква граждани на трети страни, наети на плавателен съд, който плава под знамето на държава членка, да притежават разрешение за работа в тази държава членка — Изключение за плавателни съдове, които не влизат в пристанищата на държавата членка повече от 25 пъти в рамките на една година — Ограничение — Член 79, параграф 5 ДФЕС — Национална правна уредба, която определя капацитета за прием на граждани на трети страни, идващи от трети страни на територията на съответната държава членка с цел да търсят работа като заети или самостоятелно заети лица)	5
2021/C 338/07	Дело C-120/20: Решение на Съда (пети състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — Koleje Mazowieckie — KM Sp. z o.o./Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. (Преюдициално запитване — Железопътни превози — Разпределяне на капацитета на железопътна инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура — Директива 2001/14/ЕО — Член 4, параграф 5 — Таксуване — Член 30 — Национален регулиращ орган, натоварен да следи за съответствието на инфраструктурните такси с тази директива — Договор за ползване на инфраструктура, сключен между управителя на инфраструктурата и железопътно предприятие — Неправилно транспониране — Отговорност на държавата — Искане за обезщетение за вреди — Предварително сезиране на националния регулиращ орган)	6
2021/C 338/08	Дело C-166/20: Решение на Съда (шести състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės ministerija (Преюдициално запитване — Признаване на професионалните квалификации — Директива 2005/36/ЕО — Член 1 и член 10, буква б) — Професионални квалификации, придобити в няколко държави членки — Условия за придобиване — Липса на удостоверение за професионална квалификация — Членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС — Работници — Свобода на установяване)	7
2021/C 338/09	Дело C-178/20: Решение на Съда (четвърти състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet (Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Член 5, параграф 1, член 6, параграф 1 и членове 70 — 73 — Лекарствени продукти, разрешени в първа държава членка — Класифициране като лекарствени продукти, за които не се изисква лекарско предписание — Продажба в аптеки във втора държава членка без разрешение за търговия на нейната територия — Национална правна уредба, която изисква уведомяване на компетентния орган и удостоверение от него относно употребата на този лекарствен продукт — Член 34 ДФЕС — Количествени ограничения)	8

2021/C 338/10	Дело C-295/20: Решение на Съда (девети състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — „Sanresa“ UAB/Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos (Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Възлагане на обществена поръчка за услуги по третиране на отпадъци — Директива 2014/24/ЕС — Членове 58 и 70 — Квалифициране на задължението на оператора да притежава предварително писмено съгласие за трансгранични превози на отпадъци — Условие за изпълнение на поръчката)	8
2021/C 338/11	Дело C-330/21: Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg Oost—Vlaanderen, Afdeling Gent (Белгия), постъпило на 27 май 2021 г. — The Escape Center BVBA/Belgische Staat	9
2021/C 338/12	Дело C-344/21: Преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Paris (Франция), постъпило на 2 юни 2021 г. — AA, BB, съпруга на AA, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, в лицето на адв. Xavier Brouard в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC/Allianz Bank SA, Allianz France SA, правопреемник на Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, в лицето на адв. Frédéric Abitbol в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC, BDR & Associés, в лицето на адв. Xavier Brouard в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC, SELAFA MJA, в лицето на адв. Jérôme Pierrel в качеството на назначен от съда сълиiquidator на AA, SELARL Axum, в лицето на адв. Didier Courtoux в качеството на назначен от съда сълиiquidator AA, Bibus SA, предишно Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, правопреемник на Métropole SA	10
2021/C 338/13	Дело C-347/21: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 4 юни 2021 година — наказателно производство срещу ДЦ	12
2021/C 338/14	Дело C-348/21: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 4 юни 2021 година — наказателно производство срещу ХЯ и др.	12
2021/C 338/15	Дело C-349/21: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 4 юни 2021 година — наказателно производство срещу ХЯ и др.	13
2021/C 338/16	Дело C-350/21: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 4 юни 2021 година — наказателно производство	13
2021/C 338/17	Дело C-351/21: Преюдициално запитване от justice de paix du canton de Forest (Белгия), постъпило на 4 юни 2021 г. — ZG/Beobank SA	14
2021/C 338/18	Дело C-358/21: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Белгия), постъпило на 9 юни 2021 г. — Tilman SA/Unilever Supply Chain Company AG	14
Общ съд		
2021/C 338/19	Дело T-692/15 RENV: Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — HTTS/Съвет (Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Списък на лицата и образуванията, спрямо които се прилага замразяването на финансови средства и икономически ресурси — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)	16
2021/C 338/20	Дело T-587/16 RENV: Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — НМ/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Наемане на работа — Обявление за конкурс EPSO/AST-SC/03/15 — Недопускане до участие в изпитите за оценяване — Искане за преразглеждане — Отказ искането да се предаде на комисията по конкурса на общо основание поради просрочие — Разпределение на компетенциите между EPSO и конкурсната комисия — Правен интерес)	17
2021/C 338/21	Дело T-455/17: Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — Bateni/Съвет (Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Списък на лица и образуванията, спрямо които се прилага замразяването на средства и на икономически ресурси — Компетентност на Общия съд — Погасителна давност — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)	17
2021/C 338/22	Дело T-648/19: Решение на Общия съд от 14 юли 2021 г. — Nike European Operations Netherlands и Converse Netherlands/Комисия (Държавни помощи — Помощ, въведена в изпълнение от Нидерландия в полза на Nike — Предварителни данъчни решения (tax rulings) — Решение за започване на формалната процедура по разследване — Принцип на равнопоставеност на страните по договорите — Предимство — Селективен характер — Равно третиране — Добра администрация — Недостатъчна предварителна проверка — Сериозни затруднения — Задължение за мотивиране)	18

2021/C 338/23	Дело T-680/19: Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — Irish Wind Farmers' Association и др./Комисия (Държавни помощи — Енергиен сектор — Ирландско законодателство относно данъчното облагане на недвижимите имоти на предприятията — Метод за начисляване на данъка, дължим от производителите на електричество от изкопаеми горива — Жалба на оператори на ветрогенераторни паркове — Решение, установяващо липсата на държавна помощ — Неоткриване на официална процедура на проверка — Сериозни затруднения — Процесуални права на заинтересуваните лица) . . .	19
2021/C 338/24	Дело T-28/20: Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — ID/ЕСВД (Публична служба — Договорно наети служители — Решение за уволнение преди края на изпитателния срок — Очевидно несправяне със служебните задължения — Неуместно поведение — Член 84 от УРДС)	19
2021/C 338/25	Дело T-205/20: Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — Frommer/EUIPO — Minerva (l-cosmetics) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Словна марка на Европейския съюз „l-cosmetics“ — Реално използване на марката — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	20
2021/C 338/26	Дело T-386/20: Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — Micron Technology/EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „INTELLIGENCE, ACCELERATED“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	20
2021/C 338/27	Дело T-492/20: Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — S. Tous/EUIPO — Zhejiang China—Best Import & Export (Осветително тяло) (Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ лампа — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз, представляващи плюшено мече — Основания за недействителност — Член 25, параграф 1, букви б) и д) от Регламент (ЕО) № 6/2002)	21
2021/C 338/28	Дело T-777/19 R: Определение на заместник-председателя на Общия съд от 2 юли 2021 г. — Bourel и др./Комисия (Обезпечително производство — Държавни помощи — Строеж на ветроенергийни паркове — Мерки за индивидуални помощи, предоставени от Франция на редица морски ветроенергийни паркове — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Начало на строежа — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на спешност)	22
2021/C 338/29	Дело T-728/20: Определение на Общия съд от 25 юни 2021 г. — ОМ/Комисия (Жалба за отмяна — Публична служба — Длъжностни лица — Социална сигурност — ОЗОС — Възстановяване на медицински разноски — Отхвърляне на искането — Отхвърляне на жалбата по административен ред — Замяна на мотиви — Подаване на втора жалба по административен ред — Срок за обжалване — Недопустимост)	22
2021/C 338/30	Дело T-75/21: Определение на Общия съд от 8 юли 2021 г. — Mendes de Almeida/Съвет (Жалба за отмяна — Институционално право — Засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура — Регламент (ЕС) 2017/1939 — Назначаване на европейски прокурор в Европейската прокуратура — Назначаване на един от посочените от Португалия кандидати — Срок за обжалване — Начален момент — Недопустимост)	23
2021/C 338/31	Дело T-349/21: Жалба, подадена на 21 юни 2021 г. — Германия/Комисия	23
2021/C 338/32	Дело T-358/21: Жалба, подадена на 25 юни 2021 г. — Hotel Cipriani/EUIPO — Altunis (CIPRIANI FOOD)	25
2021/C 338/33	Дело T-359/21: Жалба, подадена на 18 юни 2021 г. — ClientEarth/Комисия	25
2021/C 338/34	Дело T-366/21: Жалба, подадена на 29 юни 2021 г. — Coinbase/EUIPO — bitFlyer (coinbase) . . .	26
2021/C 338/35	Дело T-369/21: Жалба, подадена на 30 юни 2021 г. — Unimax Stationery/EUIPO — Mitsubishi Pencil (uni)	27
2021/C 338/36	Дело T-373/21: Жалба, подадена на 1 юли 2021 г. — Etablissements Nicolas/EUIPO — St. Nicolaus (NICOLAS)	28
2021/C 338/37	Дело T-376/21: Жалба, подадена на 2 юли 2021 г. — Instituto Cervantes/Комисия	28

2021/C 338/38	Дело T-380/21: Жалба, подадена на 5 юли 2021 г. — Flybe/Комисия	29
2021/C 338/39	Дело T-383/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Banque postale/ЕСП	30
2021/C 338/40	Дело T-384/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Confédération nationale du Crédit Mutuel и др./ЕСП	31
2021/C 338/41	Дело T-385/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — ВРСЕ и др./ЕСП	32
2021/C 338/42	Дело T-386/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Crédit agricole и Crédit agricole Corporate and Investment Bank/Комисия	33
2021/C 338/43	Дело T-387/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Société générale и др./ЕСП	34
2021/C 338/44	Дело T-388/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Crédit agricole и др./ЕСП	35
2021/C 338/45	Дело T-397/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — BNP Paribas/ЕСП	35
2021/C 338/46	Дело T-398/21: Жалба, подадена на 6 юли 2021 г. — Ryanair and Ryanair Sun/Комисия	36
2021/C 338/47	Дело T-401/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — KN/Парламент	37
2021/C 338/48	Дело T-405/21: Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Dexia Crédit Local/ЕСП	38
2021/C 338/49	Дело T-406/21: Жалба, подадена на 8 юли 2021 г. — Credit Suisse Group и Credit Suisse Securities (Europe)/Комисия	39
2021/C 338/50	Дело T-407/21: Жалба, подадена на 9 юли 2021 г. — РВ/Комисия	40
2021/C 338/51	Дело T-408/21: Жалба, подадена на 9 юли 2021 г. — НВ/Комисия	41
2021/C 338/52	Дело T-418/21: Жалба, подадена на 12 юли 2021 г. — Alauzun и др./Комисия и ЕМА	42
2021/C 338/53	Дело T-420/21: Жалба, подадена на 12 юли 2021 г. — Cargolux/Комисия	43
2021/C 338/54	Дело T-426/21: Жалба, подадена на 14 юли 2021 г. — Assaad/Съвет	44

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2021/C 338/01)

Последна публикация

ОВ С 329, 16.8.2021 г.

Предишни публикации

ОВ С 320, 9.8.2021 г.

ОВ С 310, 2.8.2021 г.

ОВ С 297, 26.7.2021 г.

ОВ С 289, 19.7.2021 г.

ОВ С 278, 12.7.2021 г.

ОВ С 263, 5.7.2021 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — OL, PM, RO/Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt.

(Дело C-428/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 96/71/ЕО — Член 1, параграф 1, член 3 и член 5 — Командиrowане на работници в рамките на предоставянето на услуги — Водачи на превозни средства за международни автомобилни превози — Спазване на минималните ставки на заплащане в държавата на командироване — Дневна надбавка — Регламент (ЕО) № 561/2006 — Член 10 — Възнаграждение, предоставяно на работниците според изразходваното гориво)

(2021/C 338/02)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Ищици: OL, PM, RO

Ответник: Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt.

Диспозитив

- 1) Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги трябва да се тълкува в смисъл, че е приложима към транснационалното предоставяне на услуги в сектора на автомобилния транспорт.
- 2) Член 3, параграф 1 и член 6 във връзка с член 5 от Директива 96/71 трябва да се тълкуват в смисъл, че когато установен в дадена държава членка работодател не е спазил разпоредбите на друга държава членка, отнасящи се до минималната работна заплата, командированите работници от първата държава членка могат да се позовават на това обстоятелство в спор с този работодател пред съд на тази първа държава членка, стига въпросният съд да е компетентен.
- 3) Член 3, параграф 7, втора алинея от Директива 96/71 трябва да се тълкува в смисъл, че дневна надбавка, чийто размер варира според продължителността на командироването на работника, представлява свързана с командироването специфична добавка, която е част от минималната работна заплата, освен ако се изплаща като възстановяване на разходите, които фактически са направени във връзка с командироването, като например пътни разходи, разходи за храна и квартирни разходи, или съответства на добавка, която променя съотношението между предоставената от работника работна сила, от една страна, и получената в замяна на това насрещна престация, от друга страна.

- 4) Член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска автомобилните транспортни предприятия да предоставят на водачите бонус, изчисляван въз основа на икономията под формата на по-нисък разход на гориво за конкретния маршрут. Подобен бонус обаче би бил в нарушение на установената в тази разпоредба забрана, ако вместо да бъде обвързан единствено с икономията на гориво, възнаграждава тази икономия в зависимост от пропътуваното разстояние и/или количеството превозени стоки по начин, който подтиква водача към поведение, което може да застраши пътната безопасност, и/или към нарушаване на Регламент № 561/2006.

(¹) ОВ С 95, 23.3.2020 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — Rádio Popular — Electrodomésticos, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-695/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Случаи на освобождаване — Член 135, параграф 1, буква а) — Понятие за застрахователни сделки и за свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти — Член 174, параграф 2 — Право на приспадане — Пропорционално приспадане — Удължаване на гаранцията на домакински електроуреди и други стоки в областта на информатиката и телекомуникациите — Понятие за финансови сделки)

(2021/C 338/03)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rádio Popular — Electrodomésticos, SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

Член 174, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с член 135, параграф 1 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага за посреднически сделки при продажба на удължени гаранции, извършени от данъчнозадължено лице в рамките на основната му дейност, състояща се в продажбата на потребителите на домакински електроуреди и на други стоки в областта на информатиката и телекомуникациите, поради което сумата на оборота във връзка с тези операции не трябва да бъде изключена от знаменателя на дробната величина, служещ за изчисляване на подлежащата на приспадане част, посочена в член 174, параграф 1 от посочената директива.

(¹) ОВ С 406, 2.12.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance de Namur — Белгия) — C.J./Région wallonne

(Дело C-830/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Земеделие — Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) — Регламент (ЕС) № 1305/2013 — Делегиран регламент (ЕС) № 807/2014 — Установяване на млади земеделски стопани — Развитие на земеделските стопанства — Помощ при стартиране на предприятие за млади земеделски стопани — Условия за достъп — Еквивалентност — Установяване не като единствен ръководител на стопанство — Горни прагове — Определяне — Критерии — Стандартен производствен обем на земеделското стопанство)

(2021/C 338/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Namur

Страни в главното производство

Жалбоподател: C.J.

Ответник: Région wallonne

Диспозитив

Членове 2, 5 и 19 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета във връзка с членове 2 и 5 от Делегиран регламент (ЕС) № 807/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за въвеждане на преходни разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, по силата на която критерият за определяне на горния праг, позволяващ на млад земеделски стопанин, който се установява не като единствен ръководител на стопанство, да получи достъп до помощта за стартиране на предприятие, е критерият за стандартния брутен производствен обем на цялото земеделско стопанство, а не само на частта на този млад земеделски стопанин в посоченото стопанство.

⁽¹⁾ ОВ C 27, 27.1.2020 г.

Решение на Съда (осми състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Köln — Германия) — КА

(Дело C-937/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 1072/2009 — Член 1, параграф 5, буква г) — Член 8 — Международен автомобилен превоз на товари от една до друга държава членка — Каботажни превози, извършени непосредствено след този международен превоз на територията на последната държава членка — Ограничения — Изискване за лиценз на Общността и евентуално за разрешение за превоз — Изключения — Каботажни превози, извършени непосредствено след международен превоз за собствена сметка — Условия)

(2021/C 338/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Köln

Страни в главното производство

КА

в присъствието на: Staatsanwaltschaft Köln, Bundesamt für Güterverkehr**Диспозитив**

Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари трябва да се тълкува в смисъл, че превозвач, извършил международен превоз на товари за собствена сметка по смисъла на член 1, параграф 5, буква г) от този регламент от една до друга държава членка, има право на основание член 8, параграф 6 от посочения регламент да извършва каботажни превози непосредствено след този международен превоз на територията на последната държава членка, при условие че се спазват изискванията, предвидени в член 8, параграфи 2—4 от същия регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 23.3.2020 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Østre Landsret — Дания) — наказателно производство срещу VAS Shipping ApS

(Дело C-71/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 49 ДФЕС и 54 ДФЕС — Свобода на установяване — Национална правна уредба, която изисква граждани на трети страни, наети на плавателен съд, който плава под знамето на държава членка, да притежават разрешение за работа в тази държава членка — Изключение за плавателни съдове, които не влизат в пристанищата на държавата членка повече от 25 пъти в рамките на една година — Ограничение — Член 79, параграф 5 ДФЕС — Национална правна уредба, която определя капацитета за прием на граждани на трети страни, идващи от трети страни на територията на съответната държава членка с цел да търсят работа като заети или самостоятелно заети лица)

(2021/C 338/06)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страна в главното наказателно производство

VAS Shipping ApS

Диспозитив

Член 49 ДФЕС във връзка с член 79, параграф 5 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на една държава членка, която изисква членовете на екипажа, граждани на трети страни, на плаващ под знамето на тази държава членка плавателен съд, притежаван пряко или непряко от дружество със седалище в друга държава членка, да притежават разрешение за работа в първата държава членка, освен ако съответният плавателен съд е влизал в пристанищата на първата държава членка не повече от 25 пъти в рамките на една година.

⁽¹⁾ ОВ С 137, 27.4.2020 г.

Решение на Съда (пети състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy — Полша) — Koleje Mazowieckie — KM Sp. z o.o./Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Дело C-120/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Железопътни превози — Разпределяне на капацитета на железопътна инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура — Директива 2001/14/ЕО — Член 4, параграф 5 — Таксуване — Член 30 — Национален регулиращ орган, натоварен да следи за съответствието на инфраструктурните такси с тази директива — Договор за ползване на инфраструктура, сключен между управителя на инфраструктурата и железопътно предприятие — Неправилно транспониране — Отговорност на държавата — Искане за обезщетение за вреди — Предварително сезиране на националния регулиращ орган)

(2021/C 338/07)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Ищец: Koleje Mazowieckie — KM Sp. z o.o.

Ответници: Skarb Państwa — Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

при участието на: Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)

Диспозитив

1) Разпоредбите от Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 година относно разпределянето на капацитета на железопътната инфраструктура и събирането на такси за ползване на железопътната инфраструктура, изменена с Директива 2007/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г., по-специално член 4, параграф 5 и член 30, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат възможността съд с обща компетентност от държава членка да се произнесе по иск за отговорност на държавата, който е предявен от железопътно предприятие поради неправилно транспониране на тази директива, довело до твърдяно надплащане на такса на управителя на инфраструктурата, когато регулиращият орган и евентуално съдът, компетентен да разглежда жалби срещу решения на този орган, още не са се произнесли по законосъобразността на таксата.

Член 30, параграфи 2, 5 и 6 от Директива 2001/14, изменена с Директива 2007/58, следва да се тълкува в смисъл, че железопътно предприятие, притежаващо разрешение за достъп, трябва да има право да оспори пред регулиращия орган размера на индивидуалните такси, определени от управителя на инфраструктурите, че този орган трябва да постанови решение при такова оспорване и че решението трябва да подлежи на контрол от компетентния за тази цел съд.

2) Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възможността в националната правна уредба на гражданската отговорност правото на частноправните субекти на поправяне на понесената от тях вреда поради нарушение на правото на Съюза от държава членка да зависи от условия, които са по-малко ограничителни от предвидените в правото на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ C 209, 22.6.2020 г.

Решение на Съда (шести състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Литва) — BB/Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

(Дело C-166/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Признаване на професионалните квалификации — Директива 2005/36/ЕО — Член 1 и член 10, буква б) — Професионални квалификации, придобити в няколко държави членки — Условия за придобиване — Липса на удостоверение за професионална квалификация — Членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС — Работници — Свобода на установяване)

(2021/C 338/08)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподателка: BB

Ответник: Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Диспозитив

- 1) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, изменена с Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г., и по-специално член 1 и член 10, буква б) от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към положение, при което лице, което иска признаване на професионалната си квалификация, не е получило удостоверение за обучение, което го квалифицира в държавата членка по произход да упражнява регламентирана професия в нея.
- 2) Членове 45 ДФЕС и 49 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че в положение, при което заинтересованото лице не притежава документ, удостоверяващ професионалната му квалификация като фармацевт по смисъла на точка 5.6.2 от приложение V към Директива 2005/36, изменена с Директива 2013/55, но е придобило професионална компетентност във връзка с тази професия както в държавата членка по произход, така и в приемащата държава членка, компетентните органи на последната са длъжни да преценят тази компетентност, когато са сезирани с искане за признаване на професионална квалификация, и да я съпоставят с професионалната компетентност, изисквана в приемащата държава членка за получаване на достъп до професията на фармацевт. Ако тази компетентност съответства на изискваната от националните разпоредби на приемащата държава членка, последната е длъжна да я признае. Ако този сравнителен преглед разкрие само частично съответствие на компетентностите, приемащата държава членка има право да изиска заинтересованото лице да докаже, че е придобило липсващите знания и квалификации. Компетентните национални органи следва да преценят дали в такъв случай знанията, придобити в приемащата държава членка в рамките по-специално на определен практически опит, са достатъчни, за да се установи притежаването на липсващите знания. Ако сравнителният преглед покаже съществени различия между преминалото от молителя обучение и обучението, изисквано в приемащата държава членка, компетентните органи могат да определят изравнителни мерки за преодоляването на тези различия.

⁽¹⁾ ОВ C 230, 13.7.2020 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft/Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Дело C-178/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на стоки — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Член 5, параграф 1, член 6, параграф 1 и членове 70 — 73 — Лекарствени продукти, разрешени в първа държава членка — Класифициране като лекарствени продукти, за които не се изисква лекарско предписание — Продажба в аптеки във втора държава членка без разрешение за търговия на нейната територия — Национална правна уредба, която изисква уведомяване на компетентния орган и удостоверение от него относно употребата на този лекарствен продукт — Член 34 ДФЕС — Количествени ограничения)

(2021/C 338/09)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft

Ответник: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Диспозитив

- 1) Членове 70—73 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година, във връзка с член 5, параграф 1 и член 6, параграф 1 от тази директива, изменена с Директива 2012/26, трябва да се тълкуват в смисъл, че освен при прилагане на дерогацията, предвидена в посочения член 5, параграф 1, те не допускат лекарствен продукт, който може да се отпусне без лекарско предписание в една държава членка, да се счита за лекарствен продукт, който може да се отпусне без лекарско предписание и в друга държава членка, когато в тази друга държава членка за въпросния лекарствен продукт няма издадено решение за търговия и той не е бил класифициран.
- 2) Национална мярка за транспониране на член 5, параграф 1 от Директива 2001/83, изменена с Директива 2012/26, с която за отпускането на лекарствен продукт, непритежаващ разрешение за търговия, се изисква лекарско предписание и удостоверение, издадено от компетентния орган в областта на здравеопазването, с цел да се осигури спазването на посочените в тази разпоредба условия, не представлява количествено ограничение, нито мярка с равностоен ефект по смисъла на член 34 ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ C 279, 24.8.2020 г.

Решение на Съда (девети състав) от 8 юли 2021 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — „Sanresa“ UAB/Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

(Дело C-295/20) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Възлагане на обществена поръчка за услуги по третиране на отпадъци — Директива 2014/24/ЕС — Членове 58 и 70 — Квалифициране на задължението на оператора да притежава предварително писмено съгласие за трансгранични превози на отпадъци — Условие за изпълнение на поръчката)

(2021/C 338/10)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Sanresa“ UAB

Ответник: Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

при участието на: „Toksika“ UAB, „Žalvaris“ UAB, „Palemono keramikos gamykla“ AB, „Ekometrija“ UAB

Диспозитив

- 1) Член 18, параграф 2 и членове 58 и 70 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че в контекста на процедура за възлагане на обществена поръчка за услуги по управление на отпадъци задължението на икономически оператор, който възнамерява да превозва отпадъци от една държава членка към друга държава, да получи съгласие от компетентните органи на засегнатите от този превоз държави, по-специално в съответствие с член 2, точка 35 и член 3 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци, представлява условие за изпълнение на поръчката.
- 2) Член 70 във връзка с член 18, параграф 1 от Директива 2014/24 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска офертата на оферента да бъде отхвърлена само защото към момента, в който я е подал, той не е представил доказателство, че отговаря на условие за изпълнение на съответната поръчка.

(¹) ОВ C 329, 5.10.2020 г.

Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg Oost—Vlaanderen, Afdeling Gent (Белгия), постъпило на 27 май 2021 г. — The Escape Center BVBA/Belgische Staat

(Дело C-330/21)

(2021/C 338/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Escape Center BVBA

Ответник: Belgische Staat

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 98, параграф 2 от Директива 2006/112 (¹) във връзка с точка 14 от приложение III към тази директива да се тълкува в смисъл, че правото на използване на спортни съоръжения попада в обхвата на намалената ставка на ДДС само ако във връзка с това използване не се дават напътствия на отделни лица или на дадена група?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1, специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Paris (Франция), постъпило на 2 юни 2021 г. — AA, BB, съпруга на AA, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, в лицето на адв. Xavier Brouard в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC/Allianz Bank SA, Allianz France SA, правопреемник на Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, в лицето на адв. Frédéric Abitbol в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC, BDR & Associés, в лицето на адв. Xavier Brouard в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC, SELAFA MJA, в лицето на адв. Jérôme Pierrel в качеството на назначен от съда съликвидатор на AA, SELARL Axum, в лицето на адв. Didier Courtoux в качеството на назначен от съда съликвидатор AA, Bibus SA, предишно Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, правопреемник на Métropole SA

(Дело C-344/21)

(2021/C 338/12)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de commerce de Paris

Страни в главното производство

Ищици: AA, BB, съпруга на AA, Groupe AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, в лицето на адв. Xavier Brouard в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC

Ответници: Allianz Bank SA, Allianz France SA, правопреемник на Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, в лицето на адв. Frédéric Abitbol в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC, BDR & Associés, в лицето на адв. Xavier Brouard в качеството на назначен от съда ликвидатор на Groupe AA SNC, SELAFA MJA, в лицето на адв. Jérôme Pierrel, назначен от съда съликвидатор на AA, SELARL Axum, в лицето на адв. Didier Courtoux, назначен от съда съликвидатор на AA, Bibus SA, предишно Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, правопреемник на Métropole SA

Преюдициални въпроси

- Трябва ли правилата относно контрола върху концентрации, предвидени в Регламенти № 4064/89 ⁽¹⁾ и № 139/2004 ⁽²⁾, да се тълкуват в смисъл, че концентрация, извършена в нарушение на задълженията за предварително уведомяване и за спиране, трябва да се квалифицира като концентрация, за която не е извършено уведомяване, и съответно какви са правните последици от липсата на уведомяване за правните сделки, които впоследствие са основани на първата концентрация? По-специално трябва ли концентрацията, за която не е извършено уведомяване, да се счита за „несъвместима“ по смисъла на регламенти № 4064/89 и № 139/2004?
- Трябва ли член 3, параграф 5, буква а) от Регламенти № 4064/89 и № 139/2004 да се тълкува в смисъл, че когато финансова или кредитна институция или застрахователно дружество държи дялови участия в продължение на повече от една година без разрешение от Комисията, се извършва несъвместима концентрация?
- Какви правни последици съгласно член 3, параграф 5, буква а) от регламенти № 4064/89 и № 139/2004 произтичат от неизпълнението на задължението за подаване на искане до Комисията за продължаване на едногодишния срок за държане на ценни книжа от кредитни институции, други финансови институции или застрахователни дружества?
- Трябва ли спазването на общия принцип на правна сигурност да се тълкува в смисъл, че ограничава поставянето под съмнение на неправомерни сделки съгласно правото на Съюза, когато незаконосъобразността е настъпила на дата, особено отдалечена във времето, и въз основа на неправомерната сделка физически и юридически лица са създали субективни права? Предвижда ли се евентуално установените нарушения на правото на Съюза да дават право на образуване на производства по искове за обезщетение срещу лицата, отговорни за незаконосъобразността?
- Трябва ли практиката на Съда на Европейския съюз относно извъндоговорната отговорност на държавите членки да се тълкува в смисъл, че при нарушения на правото на Съюза, причинени от финансова институция, представляваща структура на държавата, на тази държава се възлага задължение за компенсиране на допуснатата спрямо тези лица незаконосъобразност при обичайните условия, предвидени в правото на Съюза?
- Трябва ли член 108, параграф 3 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че преди постановяването на решение Stardust Marine заем с преференциален лихвен процент със селективен характер, който води до предимство в сравнение с нормалните пазарни условия, може да се счита за органично произтичащ от „ресурси на държавата“ поради предоставянето му от публично предприятие, без да е необходимо да се проверява дали функционално държавата носи отговорност за него?

- Предвиденото в член 4, параграф 3 ДЕС задължение за лоялно сътрудничество на държавите членки във връзка с полезното действие и директния ефект на член 88, параграф 3 [от Договора за ЕО, понастоящем член 108, параграф 3 ДФЕС] налагат ли на съдилищата, които разглеждат спора по същество, да установят служебно незаконосъобразността и евентуално да обявят за неправомерна всяка държавна помощ, за която не е отправено уведомление до Комисията?
- Какви са правните последици, произтичащи от липсата на уведомление за държавна помощ до Европейската комисия в нарушение на член 108, параграф 3 ДФЕС, по-специално по отношение на действителността на сделки по придобиване, които са могли да бъдат извършени посредством тази държавна помощ?
- Следва ли член 108, параграф 3 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че представлява държавна помощ обстоятелството, че публична кредитна институция мобилизира в голяма степен капитала си по селективен начин в полза на друга банка?
- Следва ли член 101 ДФЕС, както е тълкуван от Съда на Европейския съюз в решение *Allianz Hungaria*, да се тълкува в смисъл, че споразумение, сключено от пълномощник с други предприятия и което води до неизпълнение на правно задължение, представлява ограничаване на конкуренцията с оглед на целта, когато френското национално право забранява на пълномощник да придобие актив, чиято продажба му е възложена, и му налага задължение за лоялност и задължение за предоставяне на информация на своя(ите) упълномощител(и)?
- Нарушен ли е член 101 ДФЕС, когато предприятия са се споразумели да придобият трето предприятие на цена, значително по-ниска от пазарната му стойност, когато това придобиване предполага, че едно от предприятията по споразумението нарушава задължението за лоялност, задължението за предоставяне на информация или предвидената във френското национално право забрана за пълномощника да придобие актив?
- Нарушен ли е член 101 ДФЕС, когато споразумение между предприятия е допринесло за укриване на информация от Европейската комисия във връзка със задълженията (по-специално за уведомяване) на предприятията или на някои от тях в областта на концентрациите?
- Нарушен ли е член 101 ДФЕС, когато споразумение между предприятия има за своя цел или резултат Европейската комисия да не бъде надлежно уведомена за държавна помощ?
- Следва ли член 3 от Директива 2014/104/ЕС ⁽³⁾ да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него „обезщетение в пълен размер“ в случая се равнява на актуалната борсова стойност на дружеството Adidas?
- Като се имат предвид всички релевантни факти по случая, следва ли член 10 от Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията или принципът на ефективност, на който е проявление, да се тълкува в смисъл, че произтичащото от разкритите от ищите нарушения на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС право на обезщетение за вреди е погасено по давност?
- При положение че тази директива не се прилага за нарушенията на разпоредбите на правото на Съюза в областта на концентрациите и държавните помощи, кои разпоредби от правото на Съюза следва да се приложат във връзка с евентуалното погасяване по давност на правото на обезщетение и как следва да се тълкуват с оглед на релевантните факти по случая?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 година относно контрола върху обединенията на предприятия (ОВ L 395, 1989 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ, L 24, 2004 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

⁽³⁾ Директива 2014/104/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 година относно някои правила за уреждане на искове за обезщетение за вреди по националното право за нарушения на разпоредбите на правото на държавите членки и на Европейския съюз в областта на конкуренцията (ОВ, L 349, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 4 юни 2021 година — наказателно производство срещу ДД

(Дело C-347/21)

(2021/C 338/13)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Подсъдим

ДД

Преюдициални въпроси

Правото на лично присъствие на подсъдимия по чл. 8, ал.1, вр. чл. 10, ал. 1, вр. съобр. 44 от Директива 2016/343 ⁽¹⁾ спазено ли е, ако в едно отделно съдебно заседание е разпитан свидетел в отсъствието на подсъдимия, но след това, в последващо съдебно заседание, подсъдимият е имал възможност да зададе своите въпроси на същия свидетел, като е заявил, че няма такива въпроси, или, за да бъде спазено правото на лично присъствие, е нужно пълно повтаряне на този разпит с повтаряне на въпросите, зададени от останалите страни, присъствали при първия разпит.

Правото на защита от адвокат по чл. 3, ал.1 вр. чл. 12, ал. 1 от Директива 2013/48 ⁽²⁾ спазено ли е, ако в две отделни съдебни заседания са разпитани двама свидетели в отсъствието на адвоката, но след това, в последващо съдебно заседание, този адвокат е имал възможност да зададе своите въпроси на същите двама свидетели или за да бъде спазено правото на защита от адвокат е нужно пълно повтаряне на тези два разпита, с повтаряне на въпросите, зададени от останалите страни при първия разпит и също така даване на възможност на адвоката, отсъстващ в предходните две заседания, да зададе своите въпроси.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ 2016, L 65, стр. 1)

⁽²⁾ Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ 2013, L 294, стр. 1)

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 4 юни 2021 година — наказателно производство срещу ХЯ и др.

(Дело C-348/21)

(2021/C 338/14)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Подсъдими

ХЯ и др.

Преюдициален въпрос

Съответен ли е на чл. 8 ал.1 и на чл.6 ал.1 вр. съобр.33—34 от Директива 2016/343 ⁽¹⁾ и на чл.47 ал.2 от Хартата национален закон, който предвижда, че правото на подсъдимия да присъства в процеса е спазено и че прокурорът надлежно упражнява задължението си да докаже вината на обвиняемия, ако в съдебната фаза на наказателния процес, когато свидетели не могат да бъдат разпитани поради обективни причини, бъдат приети показанията на тези свидетели, дадени в досъдебната фаза на процеса — при условие че тези свидетели са били разпитани само от обвинението и без участието на защитата, но пред съдия, и при условие че обвинението още в досъдебната фаза е можело да осигури възможност на защитата да участва в този разпит, но не го е направило.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ 2016, L 65, стр. 1)

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 4 юни 2021 година — наказателно производство срещу ХЯ и др.

(Дело C-349/21)

(2021/C 338/15)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Подсъдими

ХЯ и др.

Преюдициален въпрос

Съответна ли е на чл.15 ал.1 вр чл.5 ал.1 вр съобр.11 от Директива 2002/58 ⁽¹⁾ национална съдебна практика по наказателни производства, съобразно която при даване на разрешение за подслушване, записване и съхраняване на телефонни разговори на заподозрени, съдът се произнася с предварително съставен общ текст, в който само се твърди, че са спазени нормите на закона, без никаква индивидуализация.

При отрицателен отговор — ще противоречи ли на правото на Съюза, ако така се тълкува националният закон, че информацията, събрана след даване на такова разрешение, се ползва за нуждите на доказването на наказателното обвинение.

⁽¹⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (ОВ L 201, 31.7.2002г., стр. 37; специално българско издание: глава 13, том 36, стр. 63)

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 4 юни 2021 година — наказателно производство

(Дело C-350/21)

(2021/C 338/16)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Молител

Специализирана прокуратура

Преюдициални въпроси

Съответен ли е на чл.15 ал.1 вр чл.5 ал.1 вр съобр.11 от Директива 2002/58 ⁽¹⁾ национален закон — чл.251б ал.1 от Закона за електронните съобщения — съобразно който се предвижда общо и неизбирателно запазване на всички трафични данни (данни за трафик и за местонахождение на ползватели на електронни съобщителни средства) за период от 6 месеца, с цел борба с тежките форми на престъпност, при условие, че в националния закон са предвидени определени гаранции.

Съответен ли е на чл. 15 ал.1 вр чл.5 ал.1 вр съобр.11 от Директива 2002/58 национален закон — чл. 159а от Наказателно процесуалния кодекс — който не ограничава достъпа до трафични данни само когато това е строго необходимо и не предвижда право на лицата, до чийто трафични данни е бил осъществен достъп от органите на наказателното производство, да бъдат уведомени за това, когато това уведомяване няма да попречи на наказателното производство, респективно не предвижда в тяхна полза правно средство за защита срещу неправомерен достъп.

⁽¹⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (ОВ L 201, 31.7.2002г., стр. 37; специално българско издание: глава 13, том 36, стр. 63)

Преюдициално запитване от justice de paix du canton de Forest (Белгия), постъпило на 4 юни 2021 г. — ZG/Beobank SA

(Дело C-351/21)

(2021/C 338/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Justice de paix du canton de Forest

Страни в главното производство

Ищец: ZG

Ответник: Beobank SA

Преюдициални въпроси

- 1) Дали съгласно член 38, алинея първа, буква а) от Директива 2007/64/ЕО ⁽¹⁾ доставчикът на услуги има задължение за действие или задължение за резултат по отношение на предоставянето на „информация, свързана с получателя“?
- 2) „Информация[та], свързана с получателя“, спомената в тази разпоредба, включва ли информацията, позволяваща идентифицирането на физическото или юридическото лице, което е получило плащането?

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 2007 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 187, 2009 г., стр. 5).

Преюдициално запитване от Cour de cassation (Белгия), постъпило на 9 юни 2021 г. — Tilman SA/Unilever Supply Chain Company AG

(Дело C-358/21)

(2021/C 338/18)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tilman SA

Ответник: Unilever Supply Chain Company AG

Преюдициален въпрос

Отговаря ли на изискванията на член 23, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Лугано на 30 октомври 2007 г., положение, при което клауза за предоставяне на компетентност се съдържа в общи условия, към които сключен в писмена форма договор препраща чрез посочване на хипервръзка към уебсайт, достъпът до който позволява запознаване с посочените общи условия, изтеглянето и отпечатването им, без страната, на която се противопоставя тази клауза, да е била приканена да приеме тези общи условия, като извърши отбелязване с отметка в съответното поле на посочения уебсайт?

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — HTTS/Съвет

(Дело T-692/15 RENV) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Списък на лицата и образуванията, спрямо които се прилага запозаването на финансови средства и икономически ресурси — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)

(2021/C 338/19)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Хамбург, Германия) (представител: M. Schlingmann, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и M. Bishop)

Встъпила страна в подкрепа на исканията на ответника: Европейска комисия (представители: R. Tricot, C. Hödlmayr, J. Roberti di Sarsina и M. Kellerbauer)

Предмет

Иск на основание на членове 268 ДФЕС и 340 ДФЕС за обезщетение на вредите, които ищецът твърди, че е претърпял в следствие от включването на неговата фирма, от една страна, с Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 195, 2010 г., стр. 25), в приложение V към Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, 2007, стр. 1) и от друга страна, с Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 423/2007 (ОВ L 281, 2010 г., стр. 1), в приложение VIII към Регламент № 961/2010.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Съвета на Европейския съюз в настоящото производство и в производството по дело T-692/15.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски в производството по дело C-123/18 P.
- 4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски в настоящото производство, в производството по дело T-692/15, както и в производството по дело C-123/18 P.

⁽¹⁾ ОВ C 59, 15.2.2016 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — НМ/Комисия(Дело T-587/16 RENV) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Наемане на работа — Обявление за конкурс EPSO/AST-SC/03/15 — Недопускане до участие в изпитите за оценяване — Искане за преразглеждане — Отказ искането да се предаде на комисията по конкурса на общо основание поради просрочие — Разпределение на компетенциите между EPSO и конкурсната комисия — Правен интерес)

(2021/C 338/20)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: НМ (представител: Н. Tettenborn, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Bohr и G. Gattinara)

Предмет

Искане на основание член 270 за отмяна на решението на Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) от 17 август 2015 г. да не се произнася по искането за преразглеждане на решението на комисията по конкурса да не допусне жалбоподателката до следващия етап от конкурс EPSO/AST-SC/03/15-3

Диспозитив

- 1) Отменя решението на Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) от 17 август 2015 г. да не се произнася по искането за преразглеждане на решението на комисията по конкурса да не допусне жалбоподателката до следващия етап от конкурс EPSO/AST-SC/03/15-3.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи във връзка с първоначалното производство пред Съда на публичната служба на Европейския съюз (F-17/16) и на Общия съд (T-587/16), с производството пред Съда по дело C-70/19 P, както и с настоящото производство след връщане на делото пред Общия съд (T-587/16 RENV).

⁽¹⁾ ОВ С 191, 30.5.2016 г. (първоначално делото е образувано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-17/16 и прехвърлено в Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.).

Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — Bateni/Съвет(Дело T-455/17) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, взети срещу Иран — Списък на лица и образувания, спрямо които се прилага заграждането на средства и на икономически ресурси — Компетентност на Общия съд — Погасителна давност — Достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се предоставят права на частноправните субекти)

(2021/C 338/21)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Naser Bateni (Хамбург, Германия) (представител: M. Schlingmann, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Hix и M. Bishop)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: C. Hödlmayr, J. Roberti di Sarsina и M. Kellerbauer)

Предмет

Иск на основание на членове 268 ДФЕС и 340 ДФЕС за обезщетение на вредите, които ищецът твърди, че е претърпял в следствие от включването на неговото име в списъците, които се съдържат на първо място, в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, 2010 г., стр. 39), включени с Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 319 г., 2011 г., стр. 71), и в приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, 2010 г., стр. 1), включени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 319, 2011 г., стр. 11), на второ място, в приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, 2012 г., стр. 1), а на трето място, в приложението към Решение 2013/661/ОВППС на Съвета от 15 ноември 2013 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 306, 2013 г., стр. 18) и в приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1154/2013 на Съвета от 15 ноември 2013 (ОВ L 306, 2013 г., стр. 3).

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска като отчасти недопустим и отчасти неоснователен.
- 2) Г-н Vateni понася направените от него съдебни разноски, както и тези, направени от Съвета на Европейския съюз.
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 300, 11.9.2017 г.

Решение на Общия съд от 14 юли 2021 г. — Nike European Operations Netherlands и Converse Netherlands/Комисия

(Дело T-648/19) (¹)

(Държавни помощи — Помощ, въведена в изпълнение от Нидерландия в полза на Nike — Предварителни данъчни решения (tax rulings) — Решение за започване на формалната процедура по разследване — Принцип на равнопоставеност на страните по договорите — Предимство — Селективен характер — Равно третиране — Добра администрация — Недостатъчна предварителна проверка — Сериозни затруднения — Задължение за мотивиране)

(2021/C 338/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Nike European Operations Netherlands BV (Хилферсум, Нидерландия), Converse Netherlands BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: R. Martens и D. Colgan, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: P.-J. Loewenthal и S. Noë)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2019) 6 final на Комисията от 10 януари 2019 г. за започване на формалната процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, относно Държавна помощ SA.51284 (2018/NN) — Нидерландия — Възможна държавна помощ в полза на Nike

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Nike European Operations Netherlands BV и Converse Netherlands BV да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 413, 9.12.2019 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — Irish Wind Farmers' Association и др./Комисия(Дело T-680/19) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Енергиен сектор — Ирландско законодателство относно данъчното облагане на недвижимите имоти на предприятията — Метод за начисляване на данъка, дължим от производителите на електричество от изкопаеми горива — Жалба на оператори на ветрогенераторни паркове — Решение, установяващо липсата на държавна помощ — Неоткриване на официална процедура на проверка — Сериозни затруднения — Процесуални права на заинтересуваните лица)

(2021/C 338/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Irish Wind Farmers' Association Clg (Килкени, Ирландия), Carrons Windfarm Ltd (Шанаголдън, Ирландия), Foyle Windfarm Ltd (Дъблин, Ирландия), Greenoge Windfarm Ltd (Банклоди, Ирландия) (представители: M. Segura Catalán и M. Clayton, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: K. Herrmann и S. Noë)

Предмет

Жалба, подадена на основание на член 263 ДФЕС за отмяна на Решение C(2019) 5257 окончателен на Комисията от 9 юли 2019 г. относно държавните помощи SA.44671 (2019/NN) — Ирландия.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Всяка страна понася направените от нея разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 423, 16.12.2019 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — ID/ЕСВД(Дело T-28/20) ⁽¹⁾

(Публична служба — Договорно наети служители — Решение за уволнение преди края на изпитателния срок — Очевидно несправяне със служебните задължения — Неуспешно поведение — Член 84 от УРДС)

(2021/C 338/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ID (представител: C. Bernard-Glanz, адвокат)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (представители: S. Marquardt и R. Spráč)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, целящо, от една страна, отмяната на решението на ЕСВД от 6 март 2019 г. за разваляне на договора на жалбоподателката преди края на изпитателния срок, и от друга страна, поправянето на имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателката твърди, че е претърпяла поради това решение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда ID да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 95, 23.3.2020 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — Frommer/EUIPO — Minerva (I-cosmetics)

(Дело T-205/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Словна марка на Европейския съюз „I-cosmetics“ — Реално използване на марката — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2021/C 338/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Angela Frommer (Унтершлайсхайм, Германия) (представител: F. Remmert, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Ivanauskas и V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Minerva GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: R. Dissmann, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 10 февруари 2020 г. (преписка R 675/2019-2) относно производство по отмяна между Minerva и г-жа Frommer.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-жа Angela Frommer понася направените от нея съдебни разноски, както и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 3) Minerva GmbH понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 201, 15.6.2020 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — Micron Technology/EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED)

(Дело T-386/20) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „INTELLIGENCE, ACCELERATED“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2021/C 338/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Micron Technology, Inc. (Бойзи, Айдахо, Съединени щати) (представител: M. Edenborough, QC)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: L. Rampini и V. Ruzek)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 6 април 2020 г. (преписка R 2873/2019-1) по заявка за регистрация на словния знак „INTELLIGENCE, ACCELERATED“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Micron Technology, Inc. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 271, 17.8.2020 г.

Решение на Общия съд от 7 юли 2021 г. — S. Tous/EUIPO — Zhejiang China—Best Import & Export (Осветително тяло)

(Дело T-492/20) ⁽¹⁾

(Промислен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промислен дизайн на Общността, представляващ лампа — По-ранни фигуративни марки на Европейския съюз, представляващи плюшено мече — Основания за недействителност — Член 25, параграф 1, букви б) и д) от Регламент (ЕО) № 6/2002)

(2021/C 338/27)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: S. Tous, SL (Манреса, Испания) (представители: D. Gómez Sánchez и J. Gracia Albero, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: A. Söder)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Ханджоу, Китай)

Предмет

Жалба срещу решение на трети апелативен състав на EUIPO от 26 май 2020 г. (преписка R 1553/2019-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни S. Tous и Zhejiang China-Best Import & Export.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда S. Tous, SL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 313, 21.9.2020 г.

Определение на заместник-председателя на Общия съд от 2 юли 2021 г. — Bourel и др./Комисия

(Дело T-777/19 R)

(Обезпечително производство — Държавни помощи — Строеж на ветроенергийни паркове — Мерки за индивидуални помощи, предоставени от Франция на редица морски ветроенергийни паркове — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Начало на строежа — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на спешност)

(2021/C 338/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: David Bourel (Pléneuf-Val-André, Франция) и други 5 жалбоподатели, чиито имена са приложени към определението (представител: M. Le Berre, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: B. Stromsky и A. Bouchagiar)

Предмет

Молба на основание членове 278 и 279 ДФЕС, имаща за цел в частност спиране на изпълнението на Решение C(2019) 5498, окончателен, на Комисията от 26 юли 2019 г., с което последната приема да не оспорва помощите в полза на редица морски ветроенергийни паркове, за които Френската република е отправила уведомление

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на Общия съд от 25 юни 2021 г. — OM/Комисия(Дело T-728/20) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Публична служба — Длъжностни лица — Социална сигурност — ОЗОС — Възстановяване на медицински разноски — Отхвърляне на искането — Отхвърляне на жалбата по административен ред — Заявяна на мотиви — Подаване на втора жалба по административен ред — Срок за обжалване — Недопустимост)

(2021/C 338/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: OM (представител: N. de Montigny, avocate)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Hohenecker и L. Vernier)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна, от една страна, на решенията на служба „Управление и плащане по индивидуални права“ (РМО) на Комисията от 9 и 17 септември 2019 г., с които се отказва възстановяването на направени от жалбоподателя разноски за медицински изследвания, и от друга, на решението от 23 март 2020 г. за отхвърляне на подадената от него срещу тези решения жалба по административен ред

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Осъжда ОМ да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 53, 15.2.2021 г.

Определение на Общия съд от 8 юли 2021 г. — Mendes de Almeida/Съвет

(Дело T-75/21) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Институционално право — Засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура — Регламент (ЕС) 2017/1939 — Назначаване на европейски прокурор в Европейската прокуратура — Назначаване на един от посочените от Португалия кандидати — Срок за обжалване — Начален толеранс — Недопустимост)

(2021/C 338/30)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Ana Carla Mendes de Almeida (Собрета, Португалия) (представители: R. Leandro Vasconcelos и M. Marques de Carvalho, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: K. Pleśniak, R. Meyer, K. Kouri и J. Gil)

Предмет

На основание член 263 ДФЕС се иска отмяната на Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1117 на Съвета от 27 юли 2020 г. за назначаване на европейските прокурори в Европейската прокуратура (ОВ L 244, 2020 г., стр. 18) в частта, в която г-н Moreira Alves d'Oliveira Guerra се назначава за европейски прокурор в Европейската прокуратура като срочно нает служител със степен AD 13 за неподлежащ на подновяване срок от три години, считано от 29 юли 2020 година

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима.
- 2) Липсват основания за произнасяне по искането за разглеждане по реда на бързото производство.
- 3) Липсват основания за произнасяне по направеното от Съвета в хода на производството искане.
- 4) Осъжда Ana Carla Mendes de Almeida да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 128, 12.4.2021 г.

Жалба, подадена на 21 юни 2021 г. — Германия/Комисия

(Дело T-349/21)

(2021/C 338/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и R. Kanitz)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (ЕС) 2021/534 на Комисията от 24 март 2021 година за определяне дали мярката, предприета от Германия за забрана на пускането на пазара на модел асансьор, произведен от Огопа, е оправдана или не в съответствие с член 39, параграф 1 от Директива 2014/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на точка 2.2 от приложение I към Директива 95/16/ЕО във връзка с хармонизиран стандарт EN 81-1, като не е отчетено значението на изискването за вертикално разстояние от покрива на кабината до тавана на асансьорната шахта
 - Комисията не е отчела значението на вертикалното разстояние от покрива на кабината до тавана на асансьорната шахта, което хармонизиращият стандарт EN 81-1 в първоначалната му редакция предписва, а в актуализираната си редакция (EN 81-20) дори подчертава. Обжалваното решение най-напред по принцип не отчита определянето на минималното вертикално разстояние. Според Комисията за преценката на съществените изисквания за безопасност и опазване на здравето в съответствие с разпоредбите на Директива 95/16/ЕО на първо място не е от решаващо значение това вертикално разстояние, а обемът на мястото за спасяване над асансьорната кабина. Освен това Комисията неправилно сравнява изискванията за място за спасяване и свободно пространство в асансьорната шахта с тези в кабината.
2. Второ основание: нарушение на точка 2.2 от приложение I към Директива 95/16/ЕО във връзка с хармонизиран стандарт EN 81-1, като неправилно са установени релевантните за преценката сценарии на аварии
 - Комисията неправилно е преценила изискванията по точка 2.2. от приложение I към Директива 95/16/ЕО относно избягването на риска от смачкване, като в съображение 55 от обжалваното решение се е позовавала единствено на повреда в спирачка със защитно дублиране като релевантен сценарий на авария.
3. Трето основание: неправилно установяване на фактите, като не е отчетено значението на необходимостта от време за заемане на безопасно положение и на рисковете от неконтролирано движение нагоре на асансьорната кабина
 - В цялостната си оценка в съображения 55—57 от обжалваното решение Комисията се основава на наличието на опасност и вероятността от настъпване на неконтролирано движение нагоре на асансьорната кабина, което е неправилно.
4. Четвърто основание: неправилно установяване и оценяване на фактите, като е получено погрешно представяне от проучване на дружество Conformance
 - Във връзка с решението си Комисията се е позовавала на неправилно общо сравнение от проучване на дружество Conformance.
5. Пето основание: нарушение на правилата за доказване и на член 5, параграф 2 от Директива 95/16/ЕО
 - В решението си Комисията не е отчела в достатъчна степен, че представените от производителя доказателства за съответствие в съществените точки са непълни. Освен това от съображенията е видно, че Комисията погрешно възлага тежестта на доказване на органите за надзор на пазара, ако в случай на неспазване на правилата е спорно дали са изпълнени изискванията за безопасност чрез алтернативно, равностойно решение.

⁽¹⁾ ОВ L 106, 2021 г., стр. 60.

Жалба, подадена на 25 юни 2021 г. — Hotel Cipriani/EUIPO — Altunis (CIPRIANI FOOD)

(Дело T-358/21)

(2021/C 338/32)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Hotel Cipriani (Венеция, Италия) (представители: M. Rieger-Jansen, D. Op de Beeck и W. Pors, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Фуншал, Португалия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „CIPRIANI FOOD“ — марка на Европейския съюз № 683 250

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 27 април 2021 г. по преписка R 1599/2020-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи изцяло искането за отмяна и да отмени оспорената марка на Европейския съюз и
- да осъди EUIPO и всяко лице, което реши да встъпи в производството, да понесат направените от тях и от жалбоподателя съдебни разходи.

Изложени основания

- Нарушение на член 94, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 15 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета и
- грешка, която апелативният състав допуснал, като приел, че „произведения от зърнени храни“ не са могли да бъдат подходящо класифицирани.

Жалба, подадена на 18 юни 2021 г. — ClientEarth/Комисия

(Дело T-359/21)

(2021/C 338/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth AISBL (Брюксел, Белгия) (представители: F. Logue, Solicitor, и J. Kenny, Barrister at Law)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени мълчаливия отказ на ответника от 9 април 2021 г. за достъп до поисканите на основание на Регламент (ЕС) № 1049/2001 ⁽¹⁾ и на Регламент (ЕО) № 1367/2006 ⁽²⁾ документи и информация, които се отнасят на първо място до активните вещества манкоцеб и циперметрин, а на второ място, до позициите на държавите членки при гласуването в рамките на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите във връзка с приетите от ответника регламенти за изпълнение (ЕС) № 2019/2094 ⁽³⁾, (ЕС) № 2020/2087 ⁽⁴⁾, (ЕС) № 2019/1589 ⁽⁵⁾ и (ЕС) № 2018/1262 ⁽⁶⁾, както и
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се основава на едно-единствено основание, а именно, че ответникът не е изпълнил задължението си за мотивиране, нарушавайки по този начин член 8, параграф 1 Регламент (ЕО) № 1049/2001, член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 296, параграф 2 ДФЕС.

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).
- ⁽³⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2094 на Комисията от 29 ноември 2019 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 по отношение на удължаването на срока на одобренията на активните вещества бенфлуралин, димоксистробин, флуазинам, флутоланил, манкоцеб, мекопроп-Р, мепикват, метирам, оксамил и пиракlostробин (ОВ L 317, 2019 г., стр. 102).
- ⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/2087 на Комисията от 14 декември 2020 година за неподновяване на одобрението на активното вещество манкоцеб в съответствие с Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за изменение на приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 на Комисията (ОВ L 423, 2020 г., стр. 50).
- ⁽⁵⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1589 на Комисията от 26 септември 2019 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 по отношение на удължаването на срока на одобрението на активните вещества амидосулфурон, бета-цифлутрин, бифенокс, хлоротолурон, клофентезин, кломазон, циперметрин, даминозид, делтаметрин, дикамба, дифеноконазол, дифлубензурон, дифлуфеникан, феноксапроп-Р, фенпропидин, флудиоксонил, флуфенацет, фостиазат, индоксакарб, ленацил, МСРА, МСРВ, никосулфурон, пиклорам, просулфокарб, пирипроксифен, тиофанат-метил, трифлусулфурон и тритосулфурон (ОВ L 248, 2019 г., стр. 24).
- ⁽⁶⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1262 на Комисията от 20 септември 2018 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 540/2011 по отношение на удължаване на срока на одобрението на активните вещества 1-метилциклопропен, бета-цифлутрин, хлороталонил, хлоротолурон, кломазон, циперметрин, даминозид, делтаметрин, диметенамид-р, диурон, флудиоксонил, флуфенацет, флуртамон, фостиазат, индоксакарб, МСРА, МСРВ, просулфокарб, тиофанат-метил и трибенурон (ОВ L 238, 2018 г., стр. 62).

Жалба, подадена на 29 юни 2021 г. — Coinbase/EUIPO — bitFlyer (coinbase)

(Дело T-366/21)

(2021/C 338/34)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Coinbase, Inc. (Сан Франциско, Калифорния, Съединени щати) (представител: A. Nordemann, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: bitFlyer Inc. (Токио, Япония)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на марката „coinbase“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 308 248

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 април 2021 г. по преписка R 1751/2020-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 30 юни 2021 г. — Unimax Stationery/EUIPO — Mitsubishi Pencil (uni)

(Дело T-369/21)

(2021/C 338/35)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Unimax Stationery (Даман, Индия) (представител: E. Amoah, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Токио, Япония)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „uni“ — заявка за регистрация на марка на Европейския съюз № 6 920 615

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 22 април 2021 г. по преписка R 1909/2020-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи.

Изложено основание

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и г) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 1 юли 2021 г. — Etablissements Nicolas/EUIPO — St. Nicolaus (NICOLAS)**(Дело T-373/21)**

(2021/C 338/36)

*Език на жалбата: френски***Страни***Жалбоподател:* Etablissements Nicolas (Thiais, Франция) (представител: T. de Haan, avocat)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* St. Nicolaus a.s. (Liptovský Mikuláš, Словакия)**Данни за производството пред EUIPO***Притежател на спорната марка:* жалбоподателят*Спорна марка:* фигуративна марка на Европейския съюз „NICOLAS“ — марка на Европейския съюз № 6 231 484*Производство пред EUIPO:* производство по обявяване на недействителност*Обжалвано решение:* решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 април 2021 г. по преписка R 1195/2020-4**Искания***Жалбоподателят иска от Общия съд:*

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разходи, включително тези, които жалбоподателят е направил в производството пред четвърти апелативен състав на EUIPO.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 2 юли 2021 г. — Instituto Cervantes/Комисия**(Дело T-376/21)**

(2021/C 338/37)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Instituto Cervantes (Мадрид, Испания) (представител: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, avocat)*Ответник:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателят иска от Общия съд:*

- да обяви жалбата за допустима,

- да отмени решението на Европейската комисия за възлагане на обособена позиция № 3 (испански език) от обществената поръчка за Рамков договор за езиково обучение за институциите, органите и агенциите на Европейския съюз (n° HR/2020/OP/0014), на класираната на първо място група CLL Centre de Langues — Allingua и да класира на второ място жалбоподателя,
- да осъди Европейската комисия да заплати разноските.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първо основание: недостатъчни мотиви на обжалваното решение с оглед на преценката на относителните качества на офертите.
2. Второ основание: не са били сравнени относителните качества на офертите.
3. Трето основание: Комисията е допуснала явна грешка в преценката като е отхвърлила, без да провери дали са редовни, елементите от офертата, които са достъпни чрез съдържащата се в офертата хипервръзка.
4. Четвърто основание: изведено е при условията на евентуалност, от една страна, от липсата на свързаност между преценката на присъщите на офертата на жалбоподателя качества и неговото съответствие с подкритерии 1.1 и 1.2 от обявяването за обществена поръчка, и от друга страна, от нарушаването на принципа на прозрачност.
5. Пето основание: нарушена е целта за възможно най-широко отваряне на обществените поръчки за конкуренцията.

Жалба, подадена на 5 юли 2021 г. — Flybe/Комисия

(Дело T-380/21)

(2021/C 338/38)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Flybe Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: G. Peretz; QC, и D. Colgan, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично решението на Европейската комисия от 23 април 2021 г., с което тя одобрява споразумението за освобождаване на слотове, сключено между British Airways и Flybe Limited по преписка N° COMP/M.6447 — IAG/BMI, като премахне изцяло бележка под линия 23 от обжалваното решение; или, при условията на евентуалност, като измени бележка под линия 23 от същото, и
- да присъди на жалбоподателя всички разноски във връзка с подготвянето и подаването на жалбата по това дело.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага шест твърдения в подкрепа на жалбата.

1. Първото твърдение е, че Комисията е допуснала грешка при установяване на фактите в разясненията си относно ограниченията, наложени със споразумението за освобождаване на слотове. Жалбоподателят сочи, че в споразумението, договорено от British Airways и Flybe limited (по-рано Thyme OPCO Limited), не се упоменава необходимостта прехвърлянето на слотове да се съпътства от прехвърляне на оперативния лиценз. Поради това жалбоподателят твърди, че с добавянето в бележка под линия 23 на текста „i.e. together with Thyme’s OL [i.e. заедно с оперативния лиценз на Thyme]“, Комисията не е резюмирала правилно споразумението.

2. Второто твърдение е, че Комисията не е разгледала надлежно способността на жалбоподателя да изпълни допълнителното изискване за прехвърляне само на коригиращите слотове като част от действащо предприятие, ако това изискване включва прехвърляне на оперативния му лиценз, в разрез с това, което е възможно съгласно авио-лицензионна уредба в Обединеното кралство.
3. Третото твърдение е, че Комисията не е взела предвид фактическия, икономически и правен контекст на споразумението за прехвърляне на слотове, от който личи, че не е необходимо да се налага изискване за прехвърляне на оперативния лиценз.
4. Четвъртото твърдение е, че подходът на Комисията е в противоречие с принципал на правна сигурност. Жалбоподателят сочи, че ангажиментите на International Consolidated Airlines Group не са съдържали ограничение за прехвърляне на коригиращите слотове.
5. Петото твърдение е, че Комисията е нарушила правото на изслушване на жалбоподателя, като е наложила ограничение, без предварително да обсъди ограничението с него.
6. Шестото твърдение е, че Комисията е нарушила задължението си за мотивиране. Жалбоподателят сочи, че в нарушение на изискването правните актове да се мотивират Комисията не мотивира налагането на ограничението на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Banque postale/ЕСП

(Дело T-383/21)

(2021/С 338/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: La Banque postale (Париж, Франция) (представители: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi и M. Dalon, avocats)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени Решение № SRB/ES/2021/22 от 14 април 2021 г. за определяне на индивидуалните годишни вноски на кредитните институции в ЕФП [Единния фонд за реструктуриране] за 2021 г. в частта, в която се отнася до жалбоподателя,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от регламента за ЕМП, от регламента за изпълнение и от делегирания регламент:
 - член 69, параграф 1, член 69, параграф 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от регламента за ЕМП,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7, както и приложение I от делегирания регламент,
 - член 4 от регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва осем основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото основание е изведено от засягането на принципа на равно третиране, доколкото предвиденият от регламента за ЕМП и делегирания регламент начин на изчисляване на предварителните вноски в ЕФП не отразявал нито действителния размер, нито действителния риск на институциите.

2. Второто основание е изведено от засягането на принципа на пропорционалност, доколкото предвиденият от регламента за ЕМП и делегирания регламент механизъм на предварителни вноски в ЕФП се основавал на преценка, която би влошила по изкуствен начин рисковия профил на големите по размер френски институции, като жалбоподателя, с което вноските биха се увеличили непропорционално.
3. Третото основание е изведено от засягането на принципа на правна сигурност, доколкото предвиденото от регламента за ЕМП, от делегирания регламент и регламента за изпълнение изчисляване на размера на предварителните вноски, от една страна, не би могло достатъчно рано да се определи с точност, а от друга страна то не би било толкова функция от присъщите на институцията състояние и рисков профил, колкото от неговото относително положение спрямо другите институции, правещи вноски. Накрая жалбоподателят счита, че в рамките на делегирания регламент Комисията не би трябвало да отговаря за определянето на показателите за риска, тъй като тези критерии са изключително със структурираща и решаваща функция, която е определяща за размера на вноските (член 290 ДФЕС).
4. Четвърто основание е изведено от засягането на принципа на добра администрация, доколкото в оспорваното решение нямало достатъчно ясни и цялостни елементи, чрез които да се обоснове и контролира дължимия размер на вноските.
5. Петото основание е изведено от нарушението на принципа на ефективна съдебна защита. В подкрепа на това основание жалбоподателят изтъква отново обстоятелството, че оспорваното решение не съдържало достатъчно ясни и цялостни елементи, чрез които да се обоснове и контролира дължимия размер на вноските.
6. Шестото основание е изведено от засягането на задължението за мотивиране що се отнася до ограничението да се използват неотменими ангажменти за плащане, с довода, че оспорваното решение не посочвало точно и подробно защо е необходимо, от една страна, горната граница за използването на неотменими ангажменти за плащане (наричани по-нататък „НАП“) да се определя на 15 %, и от друга страна, да се приемат като гаранция единствено парични средства.
7. Седмото основание е изведено от допусната явна грешка в преценката. Във връзка с това жалбоподателят твърди, че рисковете от процикличност и за ликвидността, които се изтъкват от ЕСП с оглед намаляване на използването на НАП, са неоснователни, по-специално поради самите характеристики на НАП и предвид контекста на тяхното използване.
8. Осмото основание е изведено от допусната грешка при прилагане на правото. Жалбоподателят твърди, че ЕСП, от една страна, се позовава на неправилно тълкуване на разпоредбите, които допускат използването на НАП, като прилага една и съща мярка спрямо всички институции въз основа на абстрактен анализ, а от друга страна, лишава тези разпоредби от полезно действие, тъй като съотношението на НАП се свежда систематически и без достатъчна обоснованост до законния минимум.

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Confédération nationale du Crédit Mutuel и др./ЕСП

(Дело T-384/21)

(2021/C 338/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Париж, Франция) и други 26 жалбоподатели (представители: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi и M. Dalon, avocats)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— на основание член 263 ДФЕС да отмени Решение № SRB/ES/2021/22 от 14 април 2021 г. за определяне на индивидуалните годишни вноски на кредитните институции в ЕФП [Единния фонд за реструктуриране] за 2021 г. в частта, в която се отнася до жалбоподателите,

- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от регламента за ЕМП, от регламента за изпълнение и от делегирания регламент:
- член 69, параграф 1, член 69, параграф 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от регламента за ЕМП,
- член 4, параграф 2, членове 6 и 7, както и приложение I от делегирания регламент,
- член 4 от регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите посочват осем основания в подкрепа на своята жалба, които по същество са същите или подобни на основанията, изложени в рамките на дело T-383/21, Banque postale/ЕСП.

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — ВРСЕ и др./ЕСП

(Дело T-385/21)

(2021/С 338/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: ВРСЕ (Париж, Франция) и 44 други жалбоподатели (представители: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi и M. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- по силата на член 263 ДФЕС да отмени решение № SRB/ES/2021/22 от 14 април 2021 г. относно изчисляването на предварителните вноски за 2021 г. в ЕФП, доколкото се отнася до жалбоподателите,
- по силата на член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране (РЕМП), от Регламента за изпълнение и от Делегирания регламент:
 - член 69, параграфи 1 и 2, член 70, параграф 1 и параграф 2, букви а) и б) от РЕМП,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7 от Делегирания регламент, както и приложение I към него,
 - член 4 от Регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват осем основания, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите в рамките на дело T-383/21, Banque postale/ЕСП.

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Crédit agricole и Crédit agricole Corporate and Investment Bank/Комисия**(Дело T-386/21)**

(2021/C 338/42)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Crédit agricole SA (Монруж, Франция), Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Монруж) (представители: D. Beard, Barrister, и C. Hutton, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени (изцяло или частично) решение C(2021) 2871 на Европейската комисия от 28 април 2021 г.;
- да отмени (изцяло или частично) глобата, наложена с решение C(2021) 2871 на Европейската комисия от 28 април 2021 г.;
- да осъди Европейската комисия да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Общия съд, в съответствие с член 266 ДФЕС;
- да осъди Европейската комисия да плати разноските, направени от жалбоподателите по тази жалба и във всички следващи фази на това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията е допуснала фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като е приела, че жалбоподателите са участвали в единно и продължено нарушение с оглед на предмета:
 - Комисията е допуснала фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като е приела, че твърдените категории обмен на информация като поведение представляват нарушения с оглед на предмета, които могат да формират част от твърдяно единно и продължено нарушение.
 - Комисията не е извършила необходимия анализ, позволяващ да се приеме, че е налице нарушение с оглед на предмета във връзка с твърдените категории поведение, свързано с координирането.
2. Второ основание: Комисията е допуснала фактически грешки и грешки при прилагане на правото, като е приела, че жалбоподателите са участвали в общ план и че това твърдяно участие е било продължено:
 - Комисията не е доказала, че жалбоподателите са участвали в общ план или им е било известно съществуването на такъв план.
 - Комисията не е доказала, че първият или вторият жалбоподател са участвали в продължено нарушение.
3. Трето основание: Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е презюмирала, че на втория жалбоподател са били известни определени данни:
 - Комисията е допуснала фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като е презюмирала, че на търговците са били известни всички данни, съдържащи се в чат на Bloomberg, просто защото са влезли в чат стая. Следователно Комисията или неправилно е изтъкувала, или е разширила твърде много приложението на съществуващата съдебна практика.

4. Четвърто основание: Комисията е допуснала явни фактически грешки и грешки при прилагане на правото при изчисляването на размера на глобата:
- Комисията се е отклонила по недопустим начин от Насоките за определяне на глобите, като не е изчислила стойността на продажбите въз основа на последната пълна година от твърдяното нарушение.
 - Комисията е нарушила принципа на равно третиране при определянето на специалния коефициент за постигане на възпиращ ефект.
 - Комисията се е отклонила по недопустим начин от Насоките за определяне на глобите, като не е използвала най-добрите налични данни за изчисляване на стойността на продажбите.
 - Комисията е допуснала грешки в преценката при разглеждането на тежестта и смекчаващите обстоятелства.
 - Комисията е допуснала явни фактически грешки в преценката на продължителността на твърдяното нарушение.

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Société générale и др./ЕСП

(Дело T-387/21)

(2021/С 338/43)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Société générale (Париж, Франция), Crédit du Nord (Лил, Франция) и SG Option Europe (Пюто, Франция) (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- на основание член 263 ДФЕС да отмени Решение № SRB/ES/2021/22 от 14 април 2021 г. за определяне на индивидуалните годишни вноски на кредитните институции в ЕФП [Единния фонд за реструктуриране] за 2021 г. в частта, в която се отнася до жалбоподателите,
- на основание член 277 ДФЕС да обяви за неприложими следните разпоредби от регламента за ЕМП, от регламента за изпълнение и от делегирания регламент:
 - член 69, параграф 1, член 69, параграф 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от регламента за ЕМП,
 - член 4, параграф 2, членове 6 и 7, както и приложение I от делегирания регламент,
 - член 4 от регламента за изпълнение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите посочва осем основания, които са по същество идентични или сходни с изтъкнатите в рамките на дело T-383/21, Banque postale/ЕСП.

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Crédit agricole и др./ЕСП

(Дело T-388/21)

(2021/С 338/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Crédit agricole SA (Монруж, Франция) и други 48 жалбоподатели (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- Съгласно член 263 ДФЕС — да отмени Решение № SRB/ES/2021/22 от 14 април 2021 година за изчисляване на вноските преди 2021 г. към ЕФП в частта, отнасяща се до жалбоподателите,
- Съгласно член 277 ДФЕС — да обяви следните разпоредби от Регламента ЕМП, Регламента за изпълнение и делегирания регламент за неприложими:
 - член 69, параграф 1, член 69, параграф 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от Регламент ЕМП,
 - член 4, параграфи 2, 6 и 7 и приложение I към делегирания регламент,
 - член 4 от Регламента за изпълнение;
- Да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите изтъкват осем основания, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-383/21, Banque postale/ЕСП.

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — BNP Paribas/ЕСП

(Дело T-397/21)

(2021/С 338/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: BNP Paribas (Париж, Франция) (представители: А. Gosset-Grainville, М. Trabucchi и М. Dalon, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Съгласно член 263 ДФЕС — да отмени Решение № SRB/ES/2021/22 от 14 април 2021 година за изчисляване на вноските преди 2021 г. към ЕФП в частта, отнасяща се до жалбоподателя;

- Съгласно член 277 ДФЕС — да обяви следните разпоредби от Регламента ЕМП, Регламента за изпълнение и делегирания регламент за неприложими:
 - член 69, параграф 1, член 69, параграф 2, член 70, параграф 1 и член 70, параграф 2, букви а) и б) от Регламент ЕМП;
 - член 4, параграфи 2, 6 и 7 и приложение I към делегирания регламент;
 - член 4 от Регламента за изпълнение;
- Да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателите изтъкват осем основания, които по същество са идентични или сходни с изтъкнатите по дело T-383/21, Banque postale/ЕСП.

Жалба, подадена на 6 юли 2021 г. — Ryanair and Ryanair Sun/Комисия

(Дело T-398/21)

(2021/C 338/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair DAC (Суордс, Ирландия), Ryanair Sun S.A. (Варшава, Полша) (представители: F.-C. Laprévotte, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating и I.-G. Metaxas-Maranghidis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ответника от 22 декември 2020 г. относно Държавна помощ SA.59158 — Полша — COVID-19 — *Помощ в полза на LOT* ⁽¹⁾ и
- да осъди ответника да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е, че ответникът е приложил неправилно Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19. Твърди се по-специално, че ответникът не е доказал, че LOT отговаря на изискванията за получаване на помощ за рекапитализация съгласно Временната рамка, а също така се посочва, че ответникът не е извършил преценка дали съществуват други по-подходящи мерки, освен рекапитализацията, нарушаващи в по-малка степен конкуренцията. Освен това жалбоподателят твърди, че ответникът е осъществил неправилна преценка на пропорционалността на сумата за рекапитализиране, на размера на помощта и на условията за излизане на държавата, както и на условията на помощта и на елементите на помощта, които се отнасят до управлението и предотвратяването на излишно нарушаване на конкуренцията.
2. Второто основание е, че ответникът неправилно е приложил член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС, като е приел, че е налице правно основание, което може да оправдае помощта. Жалбоподателят твърди също така, че ответникът не е доказал, че помощта е необходима, подходяща и пропорционална, за да се справи със сериозните смущения в полската икономика, и не е осъществил „ставнителен тест“ *т.е.*, не е съпоставил положителния ефект на помощта с оглед на постигането на целите, установени в член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС, и отрицателните ѝ последици от гледна точка на нарушаването на конкуренцията и засягането на търговията между държавите членки.

3. Третото основание е, че обжалваното решение нарушава конкретни разпоредби на ДФЕС и общите принципи на европейското право, които са в основата на либерализацията на въздушния транспорт в Европейския съюз от края на 80-те години на миналия век насам (а именно на недискриминация, на свободно предоставяне на услуги — приложим за въздушния транспорт по силата на Регламент № 1008/2008 ⁽¹⁾, и на свобода на установяване).
4. Четвъртото основание е, че ответникът не е започнал официална процедура по разследване въпреки наличието на сериозни трудности и е нарушил процесуалните права на жалбоподателя.
5. Петото основание е, че ответникът не е изпълнил задължението си за мотивиране.

⁽¹⁾ ОВ С 260, 2021 г., стр. 10—11.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (преработен) (ОВ L 293, 2008 г., стр. 3—20).

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — KN/Парламент

(Дело T-401/21)

(2021/C 338/47)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: KN (представители: M. Casado García-Hirschfeld и M. Aboudi, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима,
- да отмени обжалваното решение,
- да присъди обезщетение за неимуществени вреди, оценено *ex aequo bono* в размер на 100 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си срещу решението на Европейския парламент от 28 април 2021 година относно освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2019 година, раздел VI — Европейски икономически и социален комитет [2020/2145(DEC)] и Резолюцията на Европейския парламент от 29 април 2021 г., съдържаща забележки, които представляват неразделна част от посоченото по-горе решение, жалбоподателят изтъква две основания.

1. Първо основание: нарушение на член 16, параграф 1 ДФЕС, членове 1 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, членове 4 и 5 от Регламент 2018/1725 ⁽¹⁾, принципа на поверителност на дисциплинарни производства и на съдебната информация и член 10 на Регламент № 883/2013 ⁽²⁾.
2. Второ основание: нарушаване на правото на презумпция за невиновност, на принципа на добра администрация и на принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).

⁽²⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 година относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 2013 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 7 юли 2021 г. — Dexia Crédit Local/ЕСП**(Дело T-405/21)**

(2021/C 338/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Dexia Crédit Local (Париж, Франция) (представители: H. Gilliams и J.-M. Gollier, avocats)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение № SRB/ES/2021/22 от 14 април 2021 г. на Единния съвет за реструктуриране за определяне на индивидуалните годишни вноски [на кредитните институции] в Единния фонд за реструктуриране за 2021 г.;
- да осъди Единния съвет за реструктуриране да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва шест основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото основание е изведено от допуснато с приетото решение нарушение на член 69 от Регламент № 806/2014, доколкото целевото равнище за 2021 г. е определено на една осма от 1,35 % от гарантираните депозити.
2. Второто основание е изведено от незаконосъобразността на Делегирания регламент № 2015/63
 - с оглед нарушаването на принципа на пропорционалност, тъй като изчисляването на предварителните вноски в ЕФП, първо, не е съобразено с целите на Регламент № 806/2014, второ, не взема под внимание обстоятелството, че жалбоподателят е кредитна институция в режим на ликвидационно управление, която се ползва от публична гаранция, така че за нея поначало никога няма да се направи обръщение към ЕФП, и трето, то оскъпява нейното организирано преобразуване;
 - поради нарушаването на принципа на равно третиране, тъй като третира еднакво действащите кредитни институции и тези, които са в режим на ликвидационно управление и ползват публична гаранция.
3. Третото основание при условията на евентуалност е изведено от нарушаването от ЕСП на принципите на пропорционалност и на равно третиране въз основа на същите доводи, като посочените във второто основание, доколкото ЕСП не е спазил тези принципи, прилагайки без да пригоди по отношение на жалбоподателя разпоредбите на Делегирания регламент № 2015/63.
4. Четвърто основание е изведено от липсата на прозрачност и липсата на мотиви, тъй като предоставената информация не позволява да се упражни ефективно правото на защита.
5. Петото основание е изведено от липсата на правно основание за членове 5, 69 и 70 от Регламент № 806/2014, доколкото те са били приети на основание член 114 ДФЕС, при положение че не става дума за сближаване на законодателствата.
6. Шестото основание е изведено от липсата на правно основание за членове 5, 69 и 70 от Регламент № 806/2014, доколкото те са били приети на основание член 114 ДФЕС, при положение че става дума за фискални разпоредби.

Жалба, подадена на 8 юли 2021 г. — Credit Suisse Group и Credit Suisse Securities (Europe)/Комисия

(Дело T-406/21)

(2021/C 338/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Credit Suisse Group AG (Цюрих, Швейцария), Credit Suisse Securities (Europe) Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: R. Wesseling и F. ten Have, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени член 1 от Решение C(2021) 2871 на Комисията от 28 април 2021 г. относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.40346 — SSA Bonds) (наричано по-нататък „обжалваното решение“); при условията на евентуалност, да отмени член 1, буква г) от обжалваното решение; също при условията на евентуалност, да отмени частично член 1, буква г) от същото в частта му, с която се приема, че Price Discovery Communications (съобщенията за определяне на цените) ограничават конкуренцията с оглед на предмета и/или жалбоподателите са участвали в единно и продължено нарушение за целия период, посочен в този член;
- да отмени член 2, буква г) от обжалваното решение; при условията на евентуалност, да отмени частично член 2, буква г) от същото;
- да осъди Комисията да плати съдебните разноски или, при условията на евентуалност, съответна част от техните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: Комисията е нарушила член 101 ДФЕС и не е изложила достатъчни мотиви, за да приеме, че жалбоподателите са участвали в деяния с цел ограничаване и/или нарушаване на конкуренцията. По-конкретно:
 - Комисията е нарушила член 101 ДФЕС, като не е взела предвид в достатъчна степен релевантния правен и икономически контекст и не е изпълнила тежестта на доказване, която има при доказването, че разглежданото в обжалваното решение поведение ограничава конкуренцията с оглед на предмета;
 - при условията на евентуалност, Комисията е нарушила член 101 ДФЕС, като е направила извода, че съобщенията за определяне на цените ограничават конкуренцията с оглед на предмета;
 - по отношение на съобщенията за определяне на цените Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е заменила преценката на това дали дадени действия ограничават конкуренцията с преценката дали поведението е извън обхвата на член 101 ДФЕС като допълнително ограничение.
2. Второ основание: Комисията е нарушила член 101 ДФЕС, като е приложила погрешно понятието за единно и продължено нарушение. По-конкретно:
 - Комисията не съумява да докаже и да изложи достатъчни мотиви, че честите комуникации, извършвани в постоянни многостранни чат стаи — практика, която е преустановена през февруари 2013 г. — и спорадичните двустранни комуникации, осъществени след февруари 2013 г., са част от съвместен общ план, преследващ обща цел;

- Комисията не смята да докаже и да изложи достатъчни мотиви, че жалбоподателите са знаели или е трябвало да знаят, или са могли разумно да предвидят, двустранните комуникации на останалите търговци, считано от февруари 2013 г.;
 - В обжалваното решение не е доказано и не са изложени достатъчни мотиви, че твърдяното нарушение е продължено;
 - В обжалваното решение не е доказано наличието на единно и продължено нарушение за цялата продължителност, посочена в член 1, буква г) от същото.
3. Трето основание: методиката на Комисията за глобите нарушава член 23 от Регламент 1/2003 ⁽¹⁾, Насоките на Комисията относно глобите ⁽²⁾ и задължението за излагане на мотиви. По-конкретно:
- Комисията не е изложила достатъчни мотиви, за да се даде възможност на жалбоподателите да оценят дали методиката за глобите е опорочена от грешка;
 - Комисията приема ориентир за стойност на продажбите, който значително надвишава стойността на продажбите на жалбоподателите и вследствие на това — икономическото значение на твърдяното нарушение, като се отклонява от концепцията за „стойност на продажбите“ в Насоките относно глобите от 2006 г.;
 - Наложена на жалбоподателите глоба значително надвишава тежестта на твърдяното нарушение;
 - Наложена на жалбоподателите глоба включва период, в който те не са участвали в твърдяното нарушение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264) (наричани по-нататък „Насоките относно глобите“).

Жалба, подадена на 9 юли 2021 г. — РВ/Комисия

(Дело T-407/21)

(2021/С 338/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: РВ (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,

с оглед на това

- да отмени решението на Комисията от 5 май 2021 г., връчено на 10 май 2021 г., относно събирането съответно на (i) 4 241 507 EUR (поръчка TACIS/2006/101-510) (главница) или 4 674 256,92 EUR (главница заедно с лихвата за забава към 30 април 2021 г.) и на (ii) 1 197 055,86 EUR (поръчка CARDS/2008/166-429) (главница) или на 1 298 608,85 EUR (главница заедно с лихвата за забава към 30 април 2021 г.), от които следва да се приспадат 399 825 EUR,

- да разпреди възстановяването на всички суми, евентуално събрани от Комисията въз основа на това решение, заедно с лихвите за забава, изчислени според лихвения процент на Европейската централна банка, увеличен със 7 пункта,
- да разпреди изплащането на 10 000 EUR като обезщетение, без да се изключва възможността тази сума да се промени в хода на производството,
- да осъди Комисията да заплати всички разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото основание е изведено от нарушаване на финансовия регламент, доколкото Комисията изобщо не е имала вземане към него и при всички случаи не е имала никакво установено вземане.
2. Второто основание е изведено от нарушаването на съществените процесуални правила, на задължението за полагане на грижа и на принципа на безпристрастност, предвиден в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Според жалбоподателя, за да се обоснове откриването на процедура по събиране, в обжалваното решение се твърди, че той не е отговорил на дебитното известие, на напомнителното писмо и на официалното уведомително писмо. По този начин обаче ответникът не е пояснил, от една страна, че жалбоподателят е оспорил това последно писмо, а от друга страна, не е споменал, че белгийският съд е констатирал своята компетентност да разгледа подадения пред него иск на НВ във връзка с двата договора. В допълнение жалбоподателят отбелязва, че ответникът не е спазил също задължението си за мотивиране, тъй като не е изложил доводите, поради които в случая е взел своето решение. Накрая жалбоподателят счита, че Комисията не е разгледала задълбочено и безпристрастно всички относими към случая обстоятелства.
3. Третото основание е изведено от липсата на компетентност на Комисията да приема решения с изпълнителна сила, от липсата на правно основание и от допусната явна грешка в преценката. Според жалбоподателя Комисията не разполагала с компетентност да приеме двете решения с изпълнителна сила, за да събере претендираното вземане от управлявания от жалбоподателя икономически оператор, считан от нея за солидарно отговорен, тъй като в договора между тях няма арбитражна клауза, която да предоставя на съдилищата на Съюза компетентност при спорове между тях по въпроси на договорното право. След като Комисията няма компетентност за приемане на двете решения, отнасящи се до този оператор, на още по-голямо основание тя няма компетентност да предприеме същото и спрямо жалбоподателя, тъй като причината за неговото действие има договорна природа.

Жалба, подадена на 9 юли 2021 г. — НВ/Комисия

(Дело T-408/21)

(2021/C 338/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: НВ (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна;
- с оглед на това
- да отмени решенията на Комисията от 5 май 2021 г., връчени на 10 май 2021 г., относно събирането съответно на (i) 4 241 507 EUR (поръчка TACIS/2006/101-510) (главница) или 4 674 256,92 EUR (главница заедно с лихвата за забава към 30 април 2021 г.) и на (ii) 1 197 055,86 EUR (поръчка CARDS/2008/166-429) (главница) или 1 298 608,85 EUR (главница заедно с лихвата за забава към 30 април 2021 г.), от които следва да се приспаднат 399 825 EUR;

- да разпреди възстановяването на всички суми, евентуално събрани от Комисията въз основа на това решение, заедно с лихвите за забава, изчислени според лихвения процент на Европейската централна банка, увеличен със 7 пункта;
- да разпреди символичното изплащане на едно евро като обезщетение, без да се изключва възможността тази сума да се промени в хода на производството;
- да осъди Комисията да заплати всички разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първото основание е изведено от липсата на компетентност на Комисията да приеме обжалваните решения, от липсата на правно основание и от нарушения принцип на защита на оправданите правни очаквания. Според жалбоподателя Комисията не е имала компетентност да приеме обжалваните решения с изпълнителна сила, за да събере претендираните спрямо него вземания, тъй като сключеният между тях договор не съдържа арбитражна клауза, която да предоставя на съдилищата на Съюза компетентност при спорове по въпроси на договорното право.
2. Второто основание е изведено от нарушаването на финансовия регламент, доколкото Комисията изобщо не е имала вземане към жалбоподателя и при всички случаи не е имала никакво установено вземане.
3. Третото основание е изведено от нарушаването на съществени процесуални правила, на задължението за полагане на грижа и на принципа на безпристрастност, предвиден в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Според жалбоподателя, за да се обоснове откриването на процедура по събиране, в обжалваното решение се твърди, че той не е отговорил на дебитното известие, на напомнителното писмо и на официалното уведомително писмо. По този начин обаче ответникът не е пояснил, от една страна, че жалбоподателят е оспорил това последно писмо, а от друга страна, не е споменал, че белгийският съд е констатирал своята компетентност да разгледа подадения пред него иск във връзка с двата договора. В допълнение жалбоподателят отбелязва, че ответникът не е спазил също задължението си за мотивиране, тъй като не е изложил доводите, поради които в случая е взел своето решение. Накрая жалбоподателят счита, че Комисията не е разгледала задълбочено и безпристрастно всички относими към случая обстоятелства.

Жалба, подадена на 12 юли 2021 г. — Alauzun и др./Комисия и ЕМА

(Дело T-418/21)

(2021/C 338/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Virginie Alauzun (Saint-Cannat, Франция) и други 774 жалбоподатели (представител: F. Di Vizio, avocat)

Ответници: Европейска комисия, Европейска агенция по лекарствата (ЕМА)

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение ЕМЕА/Н/С/005735/II/0030 от 31 май 2021 г. на Европейската комисия поради съществено процесуално нарушение и поради липса на мотиви при издаването на разрешение за търговия при определени условия,
- при условията на евентуалност, да отмени становището на Комитета по лекарствените продукти за хуманна употреба на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) от 28 май 2021 г., с което ЕМА препоръчва да се издаде разрешение за търговия при определени условия с ваксината Comirnaty, произвеждана от BioNTech и Pfizer,
- да осъди ЕМА и Комисията да понесат всички разноски на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват две основания в подкрепа на своята жалба срещу решението на Комисията от 31 май 2021 г., с което се изменя разрешението за търговия при определени условия на лекарствения продукт за хуманна употреба „Comirnaty — иРНК ваксина срещу COVID-19 (нуклеозидно модифицирана)“, предоставено с Решение C(2020) 9598 (окончателен).

1. Първото основание е изведено от допуснатото съществено процесуално нарушение и от липсата на мотиви. Във връзка с това, според твърдението на жалбоподателите обжалваните решения не съдържат доказателства, че разглежданата ваксина попада в приложното поле или съответства на изискванията на членове 2 и 4 от Регламент № 507/2006 ⁽¹⁾. Всъщност, според тях даденото разрешение за търговия при определени условия не отговаря на изискванията за спешност или за болест с потенциално летален изход, засягащи заинтересованата общественост. Те допълват, че разрешението не би могло също така да се основава на положителното съотношение риск/полза, нито да бъде отговор на неудовлетворени медицински нужди. Накрая жалбоподателите считат, че ползите за общественото здраве от оспореното разрешение не би следвало да имат превес над риска, свързан с факта, че не са събрани всички допълнителни данни.
2. Второто основание е изведено от нарушението на основни права, каквито са правото на лична неприкосновеност и правото на живот, предвидени съответно в членове 3 и 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 507/2006 на Комисията от 29 март 2006 година за издаване на разрешения за търговия при определени условия на лекарствени продукти за хуманна употреба, които влизат в приложното поле на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 92, 2006 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 45).

Жалба, подадена на 12 юли 2021 г. — Cargolux/Комисия

(Дело T-420/21)

(2021/C 338/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Сандвайлер, Люксембург) (представители: G. Goeteyn и E. Aliende Rodríguez, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло писмото от 30 април 2021 г., изпратено от Комисията на Cargolux,
- да осъди Съюза, представляван от Комисията, да поправи понесените от Cargolux вреди поради неплащането от Комисията на дължимите лихви за забава и сложни лихви съгласно член 266, първи параграф ДФЕС, в съответствие с решение от 16 декември 2015 г., Cargolux Airlines International SA/Комисия (дело T-39/11), и следователно да плати следните суми на основание член 266, параграф 2 ДФЕС, член 268 ДФЕС и член 340, параграф 2 ДФЕС:
 - дължимите лихви за забава, т.е. лихвите върху сумата от 39 900 000 EUR по лихвената ставка на Европейската централна банка за нейните операции по рефинансиране към 1 ноември 2010 г. (която е 1 %), увеличена с 3,5 % за периода 15 февруари 2011 г. — 5 февруари 2016 г., което се равнява на 8 075 972,03 EUR или или — субсидиарно — по лихвена ставка, която Общият съд счете за целесъобразна,
 - (б) дължимите сложни лихви, т.е. лихвите върху размера на дължимите лихви за забава съгласно точка а) по-горе за периода между 5 февруари 2016 г. и датата на фактическото плащане от Комисията на претендирания размер в точка а) по-горе (ако Общият съд отхвърли искането на Cargolux дължимите сложни лихви да текат от 5 февруари 2016 г., поне за периода от датата на жалбата до датата на фактическото плащане от Комисията на претендираната в точка а) по-горе сума) по лихвената ставка на Европейската централна банка за нейните операции по рефинансиране към 1 ноември 2010 г. (която е 1 %), увеличена с 3,5 %, (или — субсидиарно — по лихвена ставка, която Общият съд счете за целесъобразна);
- да осъди Комисията да плати всички разноски на Cargolux, направени в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. В рамките на първо основание се твърди, че обжалваното решение, което е съобщено с писмо от 30 април 2021 г., е опорочено от грешка при прилагане на правото и трябва да бъде отменено изцяло съгласно член 263 ДФЕС. Жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение се приема неправилно, че искането на Cargolux от 2 февруари 2021 г. за плащане на дължимите лихви за забава и сложни лихви е погасено по давност и е недопустимо.
2. Второто основание е, че нарушението от страна на Комисията на член 266, параграф 1 ДФЕС води до липса на договорна отговорност на Съюза за плащане на обезщетение, което е равностойно на дължимите на Cargolux лихви за забава и сложни лихви съгласно член 266, параграф 2 ДФЕС, член 268 ДФЕС и член 340, параграф 2 ДФЕС.

Жалба, подадена на 14 юли 2021 г. — Assaad/Съвет

(Дело T-426/21)

(2021/C 338/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nizar Assaad (Бейрут, Ливан) (представители: M. Lester, Barrister, G. Martin и C. Enderby Smith, Solicitors)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/751 на Съвета от 6 май 2021 година ⁽¹⁾ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/743 на Съвета от 6 май 2021 година ⁽²⁾, с които се изменя вписване 36 в приложение I към Решение 2013/255/ОВППС на Съвета и вписване 36 в приложение II към Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година (наричани по-нататък „спорните мерки“), доколкото са приложими към жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че от 2011 г. насам Съветът е твърдял постоянно, че жалбоподателят не е лицето, което фигурира във вписване 36 от ограничителните мерки на ЕС, наложени по отношение на Сирия. С обжалваните мерки Съветът искал да промени позицията си и понастоящем, без никаква обосновка или фактически или правни основания, Съветът посочвал, че всъщност жалбоподателят е фигурирал в това вписване от 2011 г. насам. Изтъкнатите от жалбоподателя основания за отмяна поставят под въпрос внезапната промяна на становището на Съвета, изразена в спорните мерки, тъй като тя се основавала на множество грешки в преценката, била необосновано приложена с обратна сила и нарушавала принципа на правна сигурност, съставлявала израз на злоупотреба с власт от страна на Съвета и противоречала на принципа на *res judicata*.

⁽¹⁾ ОВ L 160, 2021 г., стр. 115.

⁽²⁾ ОВ L 160, 2021 г., стр. 1.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG